Každý včelař chce mít co největší jistotu přijetí nové matky včelstvem. 100% jistota není nikdy. Často rozhodují i maličkosti. Protože musíme přidávat i drahé inseminované matky, potřebujeme jistotu co možná největší.
Umělé zrojení je nejjistější způsob přijetí nové matky, i když je trochu pracnější. Nejdříve vychytíme starou matku a odstraníme z úlu všechny rámky. Včely ometeme do úlu, rámky přidáme do jiných včelstev. Novou kladoucí matku zavěsíme v klícce na horní loučku prázdného rámku.Rozlezlé včely pokouříme a smeteme do úlu, úl zavřeme. Včely se zavěsí kolem matky a utvoří roj.
Druhý den dáme z každé strany ke klícce rámek s mezistěnou, úl zavřeme a pokrmujeme. Včely začnou stavět.
Třetí den doplníme do úlu od česna - jeden pylový plást – nejlépe od jiných včelstev, jeden světlý plást, pak obě rozestavěné mezistěny,jednu novou mezistěnu a krycí plást se zásobami. Úl asi na hodinu zavřeme a až se včely rozlezou po plástech matku vypustíme. Pokud není snůška, tak stále mírně pokrmujeme.
Včelstvo jsme sice neoslabili o včely, ale oslabili jsme ho o všechna stadia plodu. Abychom tuto ztrátu nahradili, tak můžeme po rozkladení matky postupně přidávat především zavíčkovaný plod.